

Jugoslavija proučuje položaj, ki je nastal radi Avstrije. Jugoslovanska eksportna trgovina bo silno prizadeta radi aneksije

Beograd, 17. marca. Jugoslovanski ministri predsednik Milan Stojadinović, ki je obenem tudi jugoslovanski minister za zunanje zadeve, je bil včeraj vprašan kaj misli o položaju radi priključitve Avstrije Nemčiji.

Vprašali so ga v parlamentu poslanci opozicije. Poslanec M. Angelović, ki je bil svoječasno jugoslovanski poslanik na Dunaju, je vprašal Stojadinovića, če je slednji ob priliki svojega obiska v Berlinu kaj izvedel glede Avstrije.

Obenem je bil dr. Stojadinović tudi vprašan, če je dal Hitlerju kakšne obljube glede Avstrije na enak način kot je to storil Mussolini.

Nadalje je bilo stavljeno vprašanje, če obstoje kakšne garancije za Slovence, ki se nahajajo na Koroškem, in ki so prišli pod avstrijsko vladno po plebiscitu, ki se je vršil leta 1919.

Končno je bilo Stojadinoviću stavljeno tudi nad vse važno vprašanje, da odgovori kaj misli Jugoslavija narediti v slučaju, da namerava Hitler napasti jugoslovansko zaveznico Čehoslovaško.

Španska civilna vojna se bliža koncu. Armada gen. Franca dospela do Sredozemskega morja

San Sebastian, 17. marca. Zrakoplovi nacionalistov so včeraj napadli Barcelono in mesto bombardirali skoro dve uri, ne da bi vladni zrakoplovi mogli napad preprečiti. To je znamenje, da španska vladna armada nima več odporne sile.

Nacionalisti so zasedli včeraj mesto Caspe, ki je zadnja točka na pohodu proti Sredozemskemu morju, katerega obrežje je bilo dosedaj v oblasti madridske vlade.

General Franco je s svojimi četami že prekorčal Guadalupe reko in se bliža Alcanizu.

Važno za gostilničarje

Kot smo že poročali namerava mestna zbornica narediti postavbo, ki bo določala, da morajo biti gostilne najmanj 400 čevljev od cerkev, šol ali javnih knjižnic. Mnogi gostilničarji, ki imajo svoje prostore blizu cerkev in šol, so se bali, da bodo morali zapreti, toda councilman Bohn, ki ima dotični predlog v rokah, je izjavil, da bo postavba tako narejena, da se ne bo tikala obstoječih gostiln. Le bo budoče ne bo mogel nihče odpreti gostilne bližje kot 400 čevljev od šole, dočim sedanje gostilne ostanejo, kjer so.

Hčere ameriške revolucije

Zveza znane ameriške organizacije "Daughters of American Revolution" je v posebni organizaciji ostro obsodila delovanje Hitlerjevih zastopnikov v Ameriki. Sprejeta je bila tudi resolucija, ki zahteva, da vlada prepove delovanje "German-American Bunda," ki ima za svoje člane nemške fašiste.

Spech oglasi

Cenjene čitatelje opozarjamo na oglas Spech Bros., 1100 E. 93rd St. v sobotni številki.

Iz konvencije lažnikov

Sledečo laž je povedal neki delegat, po imenu Harry Fowler iz Chardon Rd., na konvenciji lažnikov včeraj: Lansko poletje sem nabiral jagode, ko sem naletel na osem čevljev dolgo kačo klopotačo, ki je bila ranjena. Smilila se mi je, pa sem jo pobral, nesel domov, poklical zdravnika in kača je v treh tednih ozdravela. Naša hiša se ji je medtem tako prikupila, da ni hotela iz hiše, nakar smo jo imeli v hiši kot zvestega čuvaja. Nekega večera, ko smo bili odstotni iz hiše in smo se pozno vrnili domov, smo videli nenavaden prizor. V hišo se je namreč splazil ropar. Klopotača ga je opazila, se mu ovila okoli trupa, rep je pa pomolila skozi okno in glasno ropotaje z repom klicala — policijo! Omenjeni Mr. Harry Fowler stanuje v bližini našega g. Jakata.

Smrtna kosa

V četrtek zjutraj je po dolgi in mučni bolezni preminul dobro poznani Joseph Zgajnar, star 74 let, stanujoč na 1578 E. 34th St. Tu zapušča žalujočo soprogo Marijo, rojeno Perušek, doma iz Sodražice, in 6 otrok, Joseph Jr., Caroline, omoženo Gladič, Ramona poročeno Gnidovec, Louis, Mildred poročeno Seaman in nečakinjo Jean Kramer. Ranjki je bil doma iz vasi Graben, fara Sv. Gregor na Dolenjskem, kjer zapušča hčer Rose, poročeno Tratar in brata Franca. V Clevelandu je ranjki živel 44 let. V septembru mesecu lanskega leta je ranjki praznoval zlato poroko. Pokojni je bil član društva Dvor Baraga, št. 1317 C. O. F. Bil je nad 30 let zvesti narodnik "Ameriške Domovine," eden najstarejših naših prijateljev. Pogreb pokojnega se vrši iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v ponedeljek zjutraj ob 8:15 in ob 9. uri v cerkev sv. Vida ter na Calvary pokopališče. Bodi ranjkemu pionirju ohranjen blag in časten spomin. Preostali družini izrekamo naše globoko sožalje.

Skupno sv. obhajilo

V nedeljo 20. marca bo društvo Marije Magdalene št. 162 KSKJ pri sv. maši ob 8:30 skupno pristopilo k sv. obhajilu. Članice so prošene, da se zberejo ob 8:10 zjutraj v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida, odkoder odkorakajo v cerkev. Pridite vse. Katera nima listka, ga dobi pri tajnici v nedeljo. — Tajnica.

Listnica uredništva

Naročnik. Država Ohio bo začela plačevati podporo v obliki brezposelne zavarovalnine šele po 1. januarju, 1939.

Vreme

2,000 maš se bere dnevno v boljševiški Barceloni, pravi "E." Priporočamo, da se urednik Tone vsaj ene udeleži.

Priporočilo

Naročnikom in rojakom v Maple Heights, Ohio, naznanjamo, da bo zanaprej tam pobiral naročnino in sploh zastopal naše podjetje.

Mr. Frank Štemberger

katerega rojakom to plo priporočamo. Mr. Štemberger je enako zastopnik tudi za Garfield Heights, Bedford, Randall in vso ondoto okolico. — Uprava "Ameriške Domovine."

1,000 ljudi ubitih v desetih zrakoplovnih napadih

Barcelona, 17. marca. Nič manj kot deset zrakoplovnih napadov so priredili tekom zadnjih 24 ur nacionalisti nad špansko mesto Barcelono. Računa se, da je mrtvih od 600 do 1,500. Številke niso še določene. Najmanj 1,000 oseb je bilo ranjenih. "V Barceloni je hujske kot na fronti," so ljudje včeraj govorili v Barceloni. Nacionalisti so bombardirali tudi mesta Taragona in San Vincente. Bil je največji zrakoplovni napad, kar se jih je priredilo tekom civilne vojne. Še včeraj zjutraj so dospeli zrakoplovi iz Barcelone, ki so pripovedovale, kako živahno življenje je v mestu. Gledališča, kavarnarje, gostilne in kabareti so vsako noč polne rajajočega občinstva. To priliko so nacionalisti izrabili in vprizorili nezasiščen napad na mesto. Vse mesto je danes zavito v globoko žalost.

Hitler je nemški Washington, pravi Shaw

London, 17. marca. Anglija nima sreče s svojimi diplomati, se je izjavil znameniti angleški pisatelj George Bernard Shaw. Anglija v onemoglosti protestira napram Hitlerju, ker je zasedel Avstrijo, ko bi njeni diplomati vendar morali znati, da je do tega moralo priti odkar je nemški George Washington—Hitler—prišel do vlade v Nemčiji in raztrgal versailsko mirovno pogodbo. Mirovna pogodba je prepovedala Nemcem oborožiti se. Hitler je ustvaril največjo nemško armado. Mirovna pogodba je prepovedala Nemcem posest Porenja. Hitler je enostavno zasedel Porenje. Hitler je že pred dvema letoma izjavil, da bo zasedel Avstrijo. Zavezniki so molčali. Hitler je izvršil samo, kar je obljubil, je izjavil Shaw, in Nemci ga upravičeno smatrajo za svojega Washingtona.

Ljudje na relifu

Mestna relifna komisija je sporočila v Washington, da je letos v marcu mesecu 3 odstotke več oseb na relifu kot v istem času lanske leto. Vsega skupaj je na relifu 30,006 oseb. Najmanj 18,000 nadaljnih brezposelnih je zadnje tedne dobilo vladno WPA delo. Mesto Cincinnati pa sporoča, da ima letos 51 odstotkov več oseb na relifu kot lanske leto. Torej v Clevelandu, glasom teh poročil, nismo še tako na slabem.

Sleparski kolektorji

Mestna vlada svari odjemalce mestne elektrike in vode pred nekim sleparskim kolektorjem, ki obiskuje razne stranke in zahteva plačilo računov za vodo in elektriko. Vsak tak kolektor se mora prej uradno izkazati, predno mu izroči denar. Ako želite, da pride vaš denar v prave roke, lahko plačate v našem uradu vsak čas vse račune za vodo, elektriko, plin in telefon.

Radio program

Tekom slovenskega radio programa v nedeljo nastopi orkester John Bambicha, a pel bo priljubljeni kvartet sledečih: Edward Bradač, John Samsa, Frank Bradač in John Lube. Kvartet je pod vodstvom našega pevca Mr. Louis Belle-ja. Program se oddaja v nedeljo na WGAR radio postaji od 1:00 do 1:30 popoldne.

Ubila šest otrok

Center, Texas, 17. marca. Mrs. Lillie Curtis, stara 38 let, je ustrelila šest svojih otrok sinoči, ko so spali. Napram šerifu, ki jo je aretiral, je izjavila: "Imela nisem nobenega denarja in je boljše za otroke, da so mrtvi." Otroci so bili stari od 5 do 13 let. Pred tremi leti je Mrs. Curtis ubila svojega moža. Na sodnihi je bila spoznana krivim, toda je bila kaznen suspendirana. Šerifu je včeraj povedala, da ni ubila svojega sedmega otroka, 15 let starega sina Tralisa, "ker je imel delo obljubljeno." Rekla je, da je vse otroke zvečer poljubila, jih poslala v postelj, potem je pa šla po revolver in enega za drugim ustrelila. Najstarejši sin Travis je tekom streljanja pobegnil iz hiše.

Bančno poslovanje

The Cleveland Clearing House Association je izdala več novih odredb glede poslovanja bank v Clevelandu. Obrestna mera ostane ista kot dosedaj 1.5%. V budoče se obrestni ne bodo plačevale na vloge, ki znašajo manj kot \$50.00. Dosedaj so se obrestni plačevale na vse vloge, ki so presegale svoto \$20.00. Vloge, ki pridejo v banke med 1. in 5. januarjem, med 1. in 5. aprilom, med 1. in 5. julijem ter med 1. in 5. oktobrom vsakega leta se bodo obrestovale od prvega dne dotičnega meseca, ako pa pridejo po 5. dnevu omenjenih mesecev, se začno obresti šele v prihodnjem četrtletju. Clearing House zveza je izjavila, da morajo banke plačevati državni davke na vloge, davek za zavarovalnino vlog in da je v bankah mnogo mrtvega denarja, ker so zahteve po posojilih skoraj neznačajne. Sledeče banke pripadajo k Cleveland Clearing House Association: Bank of Cleveland, Central National, Cleveland Trust Co., National City in North American Bank Co.

Za Tom Mooneya

The Cleveland Federation of Labor je sinoči na svoji mesečni seji sprejela resolucijo, ki zahteva od kongresmanov države Ohio, da se potrudijo, da pride na razpravo v kongresu resolucija, ki je bila vložena že pred meseci, glede pomilostitve Tom Mooneya, ki je že 22 let v ječi, očitno nedolžen. Glasom resolucije v kongresu bi moral predsednik naprositi gubernerja države Californije, da pomilosti Mooneya. Tozadevna resolucija je dosedaj bila skrita v posebnem odseku poslanske zbornice kongresa.

Nova naseljenca

Iz Ljubljane je včeraj dospela Miss Ivanka Zorc in sicer k svoji sestri Mrs. Josephine Vergos, 18300 St. Clair Ave., in iz vasi Jezero pri Preserju pa je dospel Alojz Petelin k svojemu bratu Joe Petelinu v Akron, Ohio. Potovala sta na parniku Ile de France na račun jugoslovanske kvote. Vse potrebno za potovanje je obema preskrbel potniška kličemo: dobrodošla med nami!

Kujawski imenovan

Governor Davey je imenoval za člana državne kontrolne komisije za opojno pijačo poznane clevelandskega Poljaka, bivšega councilmana, Leona Kujawskega. Letna plača je \$4,600.

Javno mnenje v Italiji je proti Hitlerju. Vatikan se boji za bodočnost katoličanov v Avstriji. Italija proučuje nove korake

Rim, 17. marca. Dasi sta Hitler in Mussolini po zasedbi Avstrije izmenjala prijateljske pozdrave, pa je nastala v Italiji sedaj velika hladnost, da celo odpor napram Hitlerju in Nemčiji.

Hitler je poslal sledeči brzojav Mussoliniju: "Mussolini, jaz nikdar ne bom pozabil." Mussolini je odgovoril: "Hitler, prijateljstvo med nama je iskreno." Neki šaljivec izjavlja v časopisu, da bi Mussolini moral odgovoriti: "Jaz tudi ne!"

Vseeno se vidi v odgovoru Mussolinija nekaka hladnost. Nobenih čestitk, nobenega priznanja, iz česar jasno govori, da je Hitler na svojo pest in ne da bi se prej dogovoril z Mussolini.

Samomori naraščajo v Avstriji. Strahovlada začela s poslovanjem. Organizacije razpuščene

Dunaj, 17. marca. Nova nacijska metla dobro pometi v stari Avstriji. Kmalu bodo zginit zadnji preostanki avstrijskega režima.

Ze so se nemški fašisti polastili avstrijskih šol, javnih zavodov, policije, muzejev, colniških uradov, denarja in bolnišnic.

Samomori so na dnevnem redu. Tisoče ljudi je prepričanih, da je bolje takoj umreti kot prenašati nemško gospodarstvo. Bivši državni podkancler Fey je ustrelil celo svojega psa in pozneje samega sebe. Zapustil je pismo, v katerem pravi, da niti pes ni varen pod Hitlerjevim režimom.

Na Dunaju je bilo doslej precej svobodno. Odkar je Hitler

nijem izvedel "Anschluss" Avstrije.

Vatikanski uradni časopis Osservatore Romano prinaša včeraj uredniški članek, v katerem se izraža velika bojazan za versko bodočnost Avstrije.

"Dogodki zadnjih let v Nemčiji so nam jasno pokazali, da niti versko gibanje protestantov v Nemčiji ni varno, toliko manj pa versko gibanje katoličanov. Bojimo se, da bodo avstrijski katoličani izpostavljeni isti usodi."

Vatikanski organ poudarja, da je bilo razmerje med Avstrijo in Vatikanom vedno najbolj iskreno in pričakuje, da ostane tako. Verski duh Avstrijcev je nasproten verskemu preganjanju.

naznanil "Anschluss" ljudje več ne govorijo kot prijatelji. Tajno in v strahu se šepeta medsebojno. Trgovci se bojijo eden drugega. Javne ovadbe so na dnevnem redu.

Policija v Avstriji je včeraj prisegla zvestobo diktatorju Hitlerju. Heinrich Himmler iz Berlina je bil imenovan za policijskega načelnika na Dunaju.

Vse ženske organizacije so bile razpuščene. Javni napisi, ki količkaj spominjajo na žide, so bili odstranjeni. Milijone dolarjev vrednosti je bilo že zaplenjenih židom. Aretriran je bil znani židovski milijonar Rothschild.

Avstrijski denar—šiling—je bil odpravljen. Nemška marka je sedaj uradni denar.

Andrica na Romunskem

Poznani pomožni urednik angleškega dnevnika The Cleveland Press se mudi sedaj v glavnem mestu Romunske, v Bukaresti, kjer motri politični položaj. Andrica sporoča, da danes na Romunskem ni nobene svobodne govora, tiska, nobene porotne obravnave. Pravice, ki so Amerikancem najbolj svete, so na Romunskem danes odpravljene. Ta položaj je bil glasom poročila Mr. Andrice, ustvarjen iz potrebe, da država zavaruje svoje interese. Kralj Karl ima danes absolutno oblast v državi in pri vladi mu pomagajo načelniki raznih bivših političnih strank.

Društveni dar

Iz Girarda, Ohio, je poslal Mr. John Anžiček za Kulturni vrt v Clevelandu \$5.00 kot prispevek društva "Slovenski bratje." Pri tem je tudi pisal, da se bodo Girardčani v večjem številu udeležili ogromne narodne slavnosti v Clevelandu dne 15. maja. Iskrena hvala za naklonjenost društvu. — Predsednik.

Jugoslovanski denar

Dočim je vrednost denarja večine držav v Evropi zadnje dneve padla, pa vztraja valuta jugoslovanskega dinarja pri stari veljavi.

Višje cene za truke

Vladna med-državna komisija je dovolila lastnikom trukov, ki prevažajo blago iz države v državo, višje cene.

Konzulovo mnenje

Nemški konzul v Clevelandu dr. Karl Kapp je včeraj tekom nekega banketa izjavil, da je priključenje Avstrije Nemčiji se izvršilo popolnoma naravnim putem, kajti isto plemo prebiva v Avstriji kot v Nemčiji in zgodovina Nemcev kot Avstrijcev je enaka. Dr. Kapp je tudi povedal, da Nemčija nima nobenih interesov, da bi "podjarmila" Čehoslovaško. Nemčija želi v miru živeti s svojimi sosedi. Nemčija je edina dežela, je dejal dr. Kapp, kjer so vsi delavci zaposleni in kjer se poznajo brezposelnosti.

Povodenj v Ohio

Iz Coshocton, Ohio, okolice se poroča, da je tam radi narastlih rek in silnega deževja nastala večja povodenj. 500 družin je bilo že prisiljenih bežati. Tekom ene ure je padlo za dva palca dežja.

"Sulzmann Square"

Councilman Sulzmann je včeraj naznanil, da namerava East End Improvement Ass'n naprositi mestno zbornico, da imenuje prazen kos zemlje na E. 79th St. in St. Clair Ave. "Sulzmann Square."

Odprija

Mr. Joe in Mrs. Caroline Sever otvorita v soboto novo gostilno na 1161 E. 71st St. Rojako priporočamo. * Prometne nesreče v Nemčiji so letos za 44 odstotkov manjše kot pa lanske leto.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 64, Fri., March 18, 1938

Kongresman se opravičuje

Ni še dolgo tega, ko je nekako 60 senatorjev ameriškega kongresa podpisalo nekako "zaupnico," ki naj bi bila poslana španski vladi v Madrid, češ, da se ameriški kongres strinja s smernicami španske vlade v borbi zoper nacionaliste. To "zaupnico" so zlasti naši rdeči krogi izkoristili in planili po njej, češ, glejte, ameriški kongres je s španskimi socialisti, ki se borijo za demokracijo.

Toda slava je trajala samo par dni. En kongresman za drugim je priznal, da je ustrelil silovitega kozla, ko je podpisal dotično spomenico. Petnajst se jih je izjavilo, da niso niti pogledali, kaj so podpisali, dvanaest jih je prišlo na dan z izjavo, da niso bili poučeni o pravem položaju v Španiji, da so mislili sicer dobro, toda, ko se jim je dokazalo, da so dali zaupnico komunistom in anarhistom, so svoj korak globoko obžalovali.

Trije kongresmani so povedali, da so podpisali spomenico tajniki, dočim jih je prišlo osemnajst na dan z izjavo, da so dobili strašen "hell" od svojih volivcev, ker so podpisali spomenico. Ti kongresmani se sedaj perejo v kongresu in javno obžalujejo svoj neprevidni korak. Tipičen je opravičevalni govor, ki ga je imel kongresman Usher L. Burdick dne 10. marca, v poslanski zbornici Zedinjenih držav: Njegovu opravičilo, ki ga posnemamo iz uradnega zapisnika kongresa Zedinjenih držav, se glasi sledeče:

"V našem kongresu je mnogo laglje delati napake kot pa hoditi po pravem potu. Jaz mislim, da sem naredil enako število napak, kot vsak drug član, toda z izjemo ene same napake, ostale niso bile resnega značaja. Ko mi je neki kongresman predložil spomenico, v kateri se čestita španski vladi "v borbi za demokracijo," sem jo podpisal in sem pri tem mislil vsakovrstne stvari.

"Najprvo sem mislil, da je španska vlada izvoljena po ljudeh ali po domače, da je demokracija. Drugi sem mislil, da hoče to demokracijo uničiti fašistovski režim. Tretjič, mislil sem, da samo Franco bombardira civiliste in bi ne bilo pametno molčati. Toda še nikdar nisem ničesar podpisal v kongresu, kar bi ustvarilo toliko zle volje in nezadovoljstva kot dotična spomenica. Iz skoro sleherne države v Uniji so me napadli, in prvič sem bil napaden od svoje lastne države, North Dakote.

"Če bi storil kaj dobrega, tedaj ne bi dobil niti pet pisem, toda sedaj, ko sem storil nekaj slabega, napačnega, pa se je vsulo v moje pisarno tisoče protestov, skratka, dobil sem "hell," kot še nikdar v življenju. Ko sem dobil skoro 25,000 pisem samo iz države North Dakote, v katerih se protestira, ker sem podpisal špansko poslanico — in pisali so mi prijatelji, s katerimi sem poznan že vse svoje življenje —, tedaj sem začel misliti. Ti moji prijatelji so mi poslali podatke, fakta, resnico o Španiji. Dokazali so mi, da se v Španiji ne vrši borba za demokracijo, pač pa revolucija proti veri in to revolucijo vodijo anarhisti in komunisti. Sedanja vlada v Španiji skuša popolnoma uničiti katoliško vero. Pomorili so duhovne in redovnice iz enostavnega vzroka, ker so bili — služabniki Boga. Vsi dokazi, ki so mi na razpolago, ciljajo za tem, da bo sedanja španska vlada vero popolnoma zatrla.

"Vsaj milijone Amerikancev danes tako misli. In ko sem podpisal poslanico, so tudi mene prišli med bogotajce, češ, da podpiram bogotajsko vlado. Naredil sem napako, strašno napako, in to danes javno priznavam. Torej izjavljam:

"Ako ne želimo zapletljajev s tujezemstvom, držimo roke proč od tujezemstva. Z enakimi spomenicami se vmešavamo v zadeve, ki nas kot Amerikance ne brigajo. Drugič, meni ni bil poznan pravi položaj v Španiji, kot mi je danes. Izjavljam torej, da sem nekaj podpisal, česar ne bi smel. Tretjič, s tako akcijo lahko začnemo z verskim bojem v samih Zedinjenih državah, in Bog se nas usmili, ako kdaj pride do tega!

"Jaz sem zadnji v tem kongresu, ki bi se drznil napadati vero ali narodnostni čut kogarkoli. Vera mora biti vsakomur absolutno svobodna, da, spoštovati moramo ljudi, ki imajo globoko versko prepričanje. Vsi verni ljudje so opravičeni do polne protekcije od strani Zedinjenih držav.

"S tem, da sem podpisal špansko spomenico nisem nikomur pomagal do demokracije, pač pa sem uslužil versko prepričanje skoro vseh ameriških državljanov. Moji prijatelji, moji življenjski prijatelji, so užaljeni. Jaz nisem tega nameraval in torej ponovno izjavljam, da sem storil ogromno napako, ko sem podpisal spomenico, ne da bi prej vedel, kaj so fakta! S tem javno preklicujem vse!"

Tako govori mož, ki je naselil hruškačem in ki je dovolj gentleman, da javno prekliča svojo zmoto! To je pravi Amerikanec, od katerega bi se lahko dosti učili.

Kaj pravite?

Če bo komunizem v Ameriki kdaj pokazal rozičke in postal močan, dobimo čez noč v deželo fašizem. Komunizem vedno rodi fašizem. Da se rešimo obeh teh zlov, moramo pobijati komunizem in fašizem bo umrl od lakote.

BESEDA IZ NARODA**Na izprehodu**

Cleveland, O.—Vsa srečna priskaklja po hribčki nizdol Mimica k svoji mami in veselo drobi: "Veš, mama, s prijatelji-co Francko imavi na razpolago konjička. Domenili sva se, da se bova peljali iz Jesenic v Kranjsko goro. Mama, ali greš tudi ti?"

"Ne vem, kako bo," odgovori mama. Res, konj je že star in morda bolj pameten kot sta vidve s Francko, pa kljub temu povsem ne zaupam vožnji. Pa vendar, kako sta prišli na to misel, da se bi s konjem peljali? Pa tudi čudno se mi zdi, da vama g. Sušnik konja zaupa."

"O, mama, saj gospod o tem še ne ve. Konja nama je obljubila njegova gospa, s pripombo, da si nekje izposodiš koleselj, ker pri Sušnikovi imajo za uprego samo lojtre in trugo, da vozijo pesek, opeko, cement in drugo. Zato je poudarjala gospa, da se nas ne sme več kot trije naložiti na koleselj, ker med Jesenicami in Kranjsko goro so strmi klanci."

"Ravno to me pa skrbi," pripomni mama. "Tri ženske, pa če se vse tri konja bojimo?"

"O, mama, saj je Francka korajžna. Saj sem videla, kako je sama vodila konja na vodo, pa tudi krmi ga. Za na pot je obljubila, da bo konjičku kupila veliko mero ovsa. Za koleselj tudi že ve, kje si ga bo izposodila. Vse je pripravljeno. Saj boš z nama, kaj ne, mama?"

"No, pa naj bo. Ampak to ti povem, da se jaz ne bom peljala, če ne bo moške roke pri konju," reče odločno mama.

"No, pa naj gre še Francelj z nami."

"France je pa toliko vaje konj kot vidve. Če študira za zdravnika, s tem še ni rečeno, da je vaje konj."

"Veste kaj, mama, strica povabimo s seboj."

"Temu bi še nekaj zaupala. Pa kaj ti ni gospa Sušnik naročila, da ne smejo na voz več kot tri osebe. Po tvojem računu nas je pa že pet."

"Je že res, mama, ampak od doma se me tri same odpeljemo, Francelj in stric gresta pa do Hrušice peš. Tam jih počakamo. Potem se bo šele pričela prava vožnja. Stric in Francelj bosta sedela na kozlu in vodila konja, me tri bomo sedele pa na zadnjem sedežu kot kake grofice. Gospa Sušnikova ne bo nikdar zvedela, da je konj peljal več kot tri osebe v Kranjsko goro."

Ko sem jaz dobil sporočilo, da mi je na ponudbo lepa vožnja s konjsko uprego po beli cesti in to lep poletni dan, iz Jesenic v Kranjsko goro in nazaj, sem bil nekoliko radoveden o eventualnih konjskih dobrotah in slabostih, ki so mu ali če so mu prirojene. Zato nekega dne malo pobaram g. Sušnika o njegovem konju, ne da bi on vedel pravi namen mojega skrbnega povpraševanja.

"Mož konj je fest," pravi g. Sušnik. Koliko je star, ne vem. Mislim, da ima že precej petkov na puku. Vleče pa še dobro. Ampak kadar se pa ustavi, ga pa tudi nobena sila na tem svetu ne spravi z mesta. Mene že pozna, zato tudi samo mene uboga. Pa se je tudi meni že pripetilo, ko sem mu preveč naložil, da sem moral zopet razložiti, dokler se mu ni videlo, da bi bilo prilično prav. Kaj sem pa hotel, kaj naj ga ubijem? Je pa jako pripraven za domača dela in le po vozi samski ali v paru. Tudi za ježo je pripraven. Ko je bil še mlad, je moral, po mojem mnenju nositi kakega oficirja. Potem ga je morda kupil kak

Ribničan, da mu je lonce vozil, jaz sem ga kupil pa od ciganov. Imam ga že par let. V tek ga pa ne spraviš več, temveč stopa počasnih pa sigurnih korakov. Mislim, da bo pri meni doživel."

No, dosti sem zvedel. Upam, da ne bomo prenašlo prišli v Kranjsko goro s tem konjem.

Ko je napočil dan odhoda in ko smo se domenili, kje se bomo sestali, jo s Francetom mahneva kar za Savo po stezi proti Hrušici. Kako in kdaj je odrihnila ostala gosposda, ne vem. Ko midva dospeva na drugi konec vasi Hrušice, ni bilo naše ekspedicije še nikjer. Naprej se niso odpeljali, ker so nama obljubili počakati, zato ne kaže drugega, kot potpeti. Čakala sva na našo slavno gosposdo toliko časa, da bi človek lahko prišel v tem času dvakrat peš do Jesenic in nazaj, pa bi spetoma še kje lahko spil polič vina.

No, končno jih pa le zagledava, ko so jo ribali skozi vas po klancu nizdol. Ko priropotajo iz vasi, zavije cesta v klanc in konjiček se je ustavil. Midva gledava, kaj bi to pomenilo in zapaziva, kako so ženske skočila s koleslja. Ena teče konju k glavi in ga začne na vso moč vleči naprej, drugi dve pa na vsako stran voza rineti naprej. Ko je konj videl, da se nekaj kuje proti njegovim odlokom, se odločno upre in začne tiščati na vso moč nazaj. Seve, konj je bil v veliki premoči in kmalu je stal koleselj v travi ob cesti, konj je pa močno stal počez na cesti.

Zdaj nama je bilo jasno, zakaj sva morala toliko časa čakati, kajti enaki manevri so se najbrže tisto jutro že večkrat prej pripetili. Ker je bilo jasno, da misli konj ostati na sredi ceste do konca svojega častitljivega življenja, sva šla midva s Francetom na pomoč.

Ko naju zagleda vrhovna poveljnica te ekspedicije, je vsa blažena rekla: "No, samo da sta prišla vidva. Jaz imam te krajsne vožnje že dovolj za to življenje. Kar sami pojdite naprej, jaz bom šla pa domov." Treba je bilo velike diplomacije, da smo mamo pregovorili, da bo zdaj, ko sva midva moška zraven, vse drugače. Končno se je le udala.

France je držal konja pri glavi, da se ne bi splašil, ostali se pa naložimo na koleselj. Jaz sem prijel za vajeti in ukazal Francetu, naj gre nekaj časa pri konju, da bo imel (konj) krajši čas, ko bo videl človeško podobo zraven sebe.

Ko je bilo vse v redu, France bolj nalanko izpregovori tisto ukazovalno besedo: hi! Konj je moral besedo dobro razumeti, kajti položil je ušesa sebi po glavi, potem pa hlastnil proti Francetovi glavi, da mu je kapa daleč proč odletela. Še nikdar v svojem življenju nisem videl tako začuden obraz, kot ga je takrat napravil France. Potem je pa svečano spregovoril, da on konja vodil ne bo, ne spredaj ne zadaj.

Sklicali smo torej konferenco slavne ekspedicije in po dolgem ukrepanju sklenili, da bo vodila konja pri glavi Francka, ki sta si že od prej nekoliko bolj na roko, ostali štirje bomo pa izstopili in rinili koleselj vrh klanca. Tako se je tudi zgodilo.

Ko smo prišli vrh klanca in še začne pot zopet nizdol, smo se vsi vsedli na voz in glejte čudo prečudno, konjiček ni nič protestiral, ampak jo je lepo drobnil ob cjesu in samo toliko pazil, da ga ni koleselj povozil.

Tako je šlo veselo nizdol po beli cesti, da se nam je kar fletno zdelo. Ko pa pridemo v dolino in se je začel spet klanc, smo že vedeli, kaj je naš posel. Brez obotavljanja je stopila Francka h konju in ga prijala za

uzdo ter vlekla naprej, mi smo pa rinili koleselj. Tako smo srečno prišli in se pripeljali v starih urah v Kranjsko goro.

K nesreči je tudi sredi Kranjske gore mala vzpetina, ki je bila konju dovolj vzroka, da je pokazal vsem turistom in domačim ljudem, da ni prišel sem prostovoljno na oddih, ampak da smo ga pritiščali mi. Kljub vsemu temu je bila Francka, ki je takrat vodila poslovalnico mlekarske zadruge na Jesenicah, ponosna, da nas je s konjem pripeljala v domačo vas. Tam smo bili vsi lepo postreženi in tudi konjiček je dobil svoj del, čeprav ga ni toliko zaslužil kot mi. Pletena steklenka iz sosedne Italije nam je kmalu dala pozabiti neprijetno vožnjo.

Za nazaj so nas tolažili, da imajo živali lepo lastnost, da gredo raje proti domu kot od doma in da ima najbrže to mnenje tudi naš konj. Toda pozneje smo sprevideali, da ni bil ta konj prav nič patriotičen in je šel prostovoljno samo nizdol, v klanc pa z našo priprošnjo in sodelovanjem.

Ko dospemo v Dovje, se je začelo temniti. Nekaj od konca dneva, nekaj pa od črnih oblakov, ki so nam dali kmalu imeniten dež. Ženske so potegnile streho na koleslju in so bile mokre samo po nogah do kolen, s Francetom pa, ki sva sedela na kozlu, sva bila pa moče v polni meri deležna. Prav zdelo se mi je, da se je tudi konju dobro zdelo, ko nas je tako pralo ter se je enkrat celo tako zmotil, da je celo v klanc potegnil. V Hrušici smo stopili v gostilno, kjer smo se lepo pokrepčali in pili rum s čajem.

Od Hrušice sva jo mislila s Francetom zopet uprasniti peš na Jesenice, da ne bi šli doma, koliko se nas je peljalo, pa ni kazalo ženske pustiti same v taki temi, brez luči in s takim iskrim konjem. Ker smo se bali, da nas ne bi ustavil orožnik, ker smo vozili brez luči, smo kuličili svečo. Spravil sem jo v žep, da bi jo v slučaju potrebe pokazal. Izgovoril bi se bil, da sveča ne gori v taki sapi.

No, potem smo se pomikali počasi pa sigurno proti Jesenicam, kamor smo dospeli brez vsakih nadaljnjih nezgod. Ampak toliko pa rečem, da tistega konja nismo več vozili po naši lepi Gorenjski in seve, tudi on nas ne.

P. K.

Glas iz Maple Heights, O.

Mnogo se govori in razpravlja o tem in onem, kako bi bolj uspeli in se držali skupaj v procvit naselbine in bili nepristranski. Kot rečeno, mnogo se o tem govori, pravega gesla pa le ni. Odkar imamo svoj Slovenski narodni dom, je pri nas bolj živahno in zato moramo tudi gledati, da delujemo za Dom.

Ustanovili smo si tudi razna društva in sicer mladinski pevski zbor Kraljički. Gotovo to društvo ne bo v škodo naši naselbini in slovenskemu narodu v deželi, kjer živimo. Ustanovili smo si tudi pevsko društvo Planina. Tudi to društvo prav lepo napreduje in pevci se prav pridno vadijo. Tudi to društvo bo gotovo v procvit naši naselbini.

Gotovo bi ne bilo prav, če bi ne imeli pevskega društva tukaj. Saj je že moda, da kjer je narodni dom, tam je tudi pevsko društvo. Člani so skoro sami v Ameriki rojeni. Kako veseli človeka, ko jih sliši pogovarjati se med seboj na sejah v naši lepi slovenščini. Če si nekateri tolačijo, da je pevsko društvo Planina v škodo Zvonu, to ni resnica, ampak izmišljena laž. In kar je še več, Planina je in ostane nepristranska, ker je to želja vseh naš članov.

Stranke med nami Slovenci so neozdravljiva bolezen. Skoro vsi izmed nas prihajamo iz kmečkih ali srednjih slojev. Nikjer ne vidim potrebe deset ali več strank.

Po mojem mnenju naj bi bil človek svojega mišljenja kakor hoče, drugače naj pa le poštenost in značaj šteje.

Slovenski narodni dom bo imel mesečno sejo v soboto 19. marca ob 7:30 zvečer. Seja se bo vršila odslej vsako tretjo soboto v mesecu do preklica.

Fred Filips.

Politika v Lorainu

Lorain, O.—Slovenski državljanski klub je pripravil sejo v Slovenskem narodnem domu za 20. marca zvečer ob 7:30 v mali dvorani, da razpravljamo o mestnih političnih problemih. Na tej seji vam bodo dali naši slovenski mestni nameščenci razna pojasnila, kako posluje naša nova demokratska administracija.

Ako hočete, da se vodstvo Slovenskega državljankega kluba za vas potrdi v raznih slučajih, morate biti član istega. Vsak, ki je dopolnil 18. leto, je lahko član z majhno pristopnino. Ravno tako je dolžnost vsake osebe, ki ima pravico da voli, biti član kluba. Brez priporočila kluba ne bo noben Slovenec upoštevan pri sedanjih mestni upravi.

V teh resnih časih je treba, da z združenim delom in zanimanjem zasledujemo mestno in državno upravo.

Razdelile se bodo članske izkaznice, ki bodo obenem izkazilo za plačano pristopnino. Pridite in povabite prijatelje, da se udeležite te seje, ker s svojo udeležbo pokažete, da se zanimate za napredek mesta.

Mrs. Vida Kumse.

Fantje in vdovci v Newburgu, pozor!

Komaj se je dobro začel postni čas in so igre, zabave in veselice prenehale, pa se že pripravljamo za nove igre in veselice. Tista Micka nam ne da miru. V Collinwoodu ji je menda izpodletelo, pa se je zatekla v naš slavno Newburg. Saj veste, pri nas se dobi za vse pomoč. Se bo tudi za tisto izbirčno Micko kaj dobilo. Ti, Jaka, kaj pa če je Micka ena izmed tistih albanjskih punc, ki so prišle v Ameriko z namenom, da si našo deželo ogledajo. V resnici pa gledajo, kako bi si dobile bogate može. Nič se ne ve.

Ve se pa, da tista Micka, ki ji je tako potrebna moža, pride prvi četrtek po veliki noči v SND na 80. cesto. Če je albanska princezinja ali pa ne, prišla bo, pa je. Tako je rekel Martin Rakar zadnjo nedeljo. Kako se bo kaj obnašala, bomo že videli.

Mene že skrbi, kako jo bomo dostojno sprejeli, če je res, da kaj po kraljevsko diši. Pa saj ne bom sam. Vsi Newburžani bomo zraven, pa še veliko jih bo iz zapadne strani Clevelanda. Frances s hriba, nate se zanesem, saj praviš, da sva prijatelja. Kaj ne, da boš ves clevelandski hrib pripeljal dol! Pa hrib naj bo tam, kjer stoji in kjer je bil dozdaj, le ljudi s hriba poženi tisti četrtek po veliki noči ven iz hiš, pa jih naravnaj na 80. cesto k nam.

Jej, kako bo prijetno, ko nas bo toliko skupaj. Tam v Maple Heights so tudi radovedni, kako si bo Micka izbirala moža. Še naši sosedni farmarji po Randall in okolici so kaj radovedni. Svetujem vam, da že sedaj sklenevate, ko to berete, da boste gotovo navzoči na Mickini očetni.

Kaj bomo pa mi storili, da dostojno sprejmemo tisto Micko, Uršo, Naclo, Nacka, Replo in vse častno spremstvo? Pridimo v nedeljo popoldne vsi zastopniki in zastopnice skupnih društev fare sv. Lovrenca skupaj, da se o vsem dogovorimo. Seja skupnih društev je v SND ob treh popoldne. Ak— se reče: vsi zastopniki in zastopnice, tudi VSI pridite! Nekatera društva še

niste za leto 1938 izvolila novih zastopnikov. Pridite pa tisti, ki ste bili minulo leto. Saj ste bili vsi dobri. Kdor misli, da je dobro in prav, da skupna društva pomagajo cerkvi ali drugje, kjer je potreba, je proščen, da pride na sejo v nedeljo popoldne. Vsi ste dobrodošli. Vsem najlepše pozdrave, Micki pa dosti sreče v Newburgu.

J. Resnik.

Iz urada Jugoslovanskega kulturnega vrta

Cleveland, O.—Pred nekaj časa je dospela iz New Yorka po Mr. Lugonji, tajniku srbskih pevskih društev, prošnja, da bi odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta, če mogoče, prestavil slavnostno otvoritev vrta iz 15. maja na kak drug dan. Dan 15. maja so namreč določila srbska pevska društva za velik koncertni pevski dan v Youngstownu, Ohio. Bilj so mnenja, da bi obe prireditvi na isti dan mogle škodovati eni ali drugi stvari. Bilj so tudi mnenja, da je bolje, če prestavimo dan mi nego oni, ki so dvorano že najeli in tudi več tiskovnih pripravili.

Ko jim je odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta pojasnil, kako velik jugoslovanski dan se bo vršil v Clevelandu na omenjeni dan in da se je tudi že najelo pred več meseci dvorano SND, ter da nam ni mogoče spreminiti tega dne.

Na to pojasnilo je odbor sprejel sledeče pismo: "Čast mi je obvestiti vaš cenjeni odbor, da je potom velikih žrtv (stroškov) Srbski pevski savez premenil dan skupnega pevskega koncerta iz 15. maja na 8. maja, da ne bi tako prišli dve veliki slavnosti Jugoslovancev na isti dan.

Da smo mogli to doseči, smo morali najeti drugo dvorano, katera nas bo stala okrog \$70.00 več kot ona, ki je bila prej najeta, a potem odpovedana. To smo storili vam na uslugo, da bi bil uspeh otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta na 15. maja večji. — Lugonja, tajnik.

Podpisani se v imenu odbora Jugoslovanskega kulturnega vrta iskreno zahvaljujem bratom Srbom za tako veliko naklonjenost. Zeleti je, da bi ta njihov koncert dne 8. maja v Youngstownu posetili tudi ostali Jugoslovani, kar požrtvovalna skupna pevska društva tudi zaslužijo. Iskrena hvala tajniku Mr. V. M. Lugonji za posredovanje. Anton Grdina, predsednik.

—Trst. — V bolnišnici je umrla 76 letna Katarina Uginovič. Pred dnevi je sušila perilo v kuhinji, pa se ji je pri tem vnela obleka. Dobila je številne opekline, za kar je morala v bolnišnico, kjer je sedaj podlegla.

Ce verjamele al' pa ne

Kadar je trezen, se še nekako izhaja z njim. Kadar se ga pa nadedi, kar je redno vsaka dva meseca, je pa sam križ božji. Tako je siten kot breja mačka in zajedljiv, da ga ni za prenašati. Takrat si tudi redno izprazni zalogo očitanj, ki jih drugače ne upa spraviti na dan in zmerja vsevprek, da že ni več lepo.

In v takem stanju je bil oni dan. V neki gostilni je razgrajal in zmaval gostilničarja, ki ga je skušal potolažiti. Takrat stopi v pivnico neki gost in ko nekaj časa posluša hudega gosta, reče gostilničarju:

"Kaj se pa ubijaš s tole spako. Vrzi ga ven!"

"Saj nisem neumen," se odreže gostilničar. "Veš, nekaj časa bo zmerjal in vpil, potem bo pa za mizo zaspal. In kadar se bo zbudil, bo najprej plačal račun, potem bo šele začel vpiti. Tako je že nocoj trikrat zaspal in mi trikrat plačal isti račun. Se izplača malo potrpeti z njim."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem izvirniku K. Maza

Prišel sem do rjavca, vzel Miridito puško, odprl petelina in snel zapalko. Bucije imam na potovanju vedno pri sebi, vzel sem eno, jo vtaknil globoko v prašnico in jo odložil. Prašnica je bila trdo zamazana in puška nerabna kakor zabiti top. Nataknil sem spet zapalko, spustil petelina in obesil puško na sedlo pa odšel nazaj k vrancu ter jezdit za nekaj grmov v stran. Tam sem se skril in čakal.

In o pravem času sem se umaknil. Kopita so zapela, glasove sem čul.

"Dolgo smo čakali," je pravil nekdo, menda je bil Barud el-Amazat. "Ne maramo več lažiti za njimi! Jezdimo kar dalje pa jih počakajmo, kakor smo se izprva domenili."

"Pozno so odšli," je pravil nekdo drug. Njegovega glasu nisem poznal, najbrž je bil Miridit. "Tudi mene je že grabila nepotrpežljivost."

Pa že prihajajo. Počakal bom na nje v zasedi in brž opravil."

"Glej, da ti spet ne izpodleti kakor sinoči!"

"Tisto sinoči je bilo drugače. Danes mi ne uide! Nabil sem puško s sesekanim svinčcem."

"Pazi! Neranljiv je!"

"Samo za krogel! Sesekan svinčec pa ni krogla!"

"Je res —! Čudno, da ni prišlo nam na misel —"

"Sicer pa ne verjamem tisto bajko!"

"Oho —!" sem čul Manah el-Baršo. "Tudi jaz sem sinoči zelo skrbno nabil puško, z jel pod okno in jo naslonil na podokniko. Natančno na glavo sem meril. Ko sem sprožil, je strašno zagrmelo in puška mi je zletela iz rok, sam pa sem padel po tleh. Da ga nisem zadel, to si sam videl."

"Da. Pri vratih sem stal. Čudno je bilo —! Videl sem te, luč je sijala skozi okno. Tudi tistega človeka — dzhenna naj ga pogoltne! — sem videl, vsaj polovico njegove glave. Videl sem, kako si prislonoil puško. Cev je merila na njegovo glavo. Tvoj strel se je zablikal, počilo je, kot da si nabil funt smodnika. Padel si, tisti človek pa je stal pri oknu, zdrav in živ —. Kar razumeti ne morem, kako je bilo —"

"Neranljiv je!"

"No, poskusil bom danes s sesekanim svinčcem. In če se ga tudi sesekan svinčec ne prime se ga lotim s čakanom. Sam dobro veš, da sem v metanju čakana mojster, tisti Frank pa takega orožja še gotovo nikdar niti videl ni. Niti iz zasede ga ne ubijem, odkrito in oko v oko ga napadem."

"Ne upaj si preveč!"

"Beži beži —! Preden prime za puško, bo mrtev!"

"Ampak njegovi ljudje —!"

"Tistih se ne bojim."

"Nepadli te bodo!"

"Ne bodo utegnili. Ne pozabi, da jezdim rjavca! Sicer pa si izberem za napad z grmovjem poraščen svet, tam jim lahko umaknem in skrijem."

"Njegov vranec je tvojemu rjavcu desetkrat kos!"

"Kaj mi more vranec, če sem ubil jezdeca!"

"Drug ga bo zajahal in te dohitel!"

"Kateri neki?"

"Tisti mali satan, ki je gibčen in nagel ko opica."

"Bi mi bilo le ljubo! Mi vsaj lahko vrnem za tole rano ki mi jo je usekal sinoči."

"Grdo te je zdelal!"

"No, želimo ti mnogo uspeha! Brata moraš osvetiti, tvoja stvar je pravična. Zato ti bo dal Allah svojo pomoč. Če

pa ti le ne uspe, pridí za nami! Saj veš, kje nas najdeš! Nocoj sklenemo, kako jih bomo končno ugnali."

Sedaj pa se moramo ločiti. Prišli bodo!"

"Kod mislite jezdit?"

"Po bližnjici."

"Pa vas pospremem nekaj korakov."

Velja torej, kakor smo se domenili! Ako drevi ne pridem, se mi je posrečilo in nikdar več ne bode videli tistega effendija, kajti zakopan bo ležal kje v hribih. Pojdimo!"

Kopita so zatopotala, odjezdili so.

Previdno sem poglaval vranca za njimi.

Res so bili naši znanci, Aladžija, Manah el-Barša, Barud el-Amazat in Mubarek. Medlo je visel na konju in roko je imel v obezvi.

Če bi bili vedeli, da sem komaj pet metrov za njimi —! To bi bil prizor —! Da je vranec le samo enkrat prhnil, pa bi me bil izdal. Toda djal sem mu za trenutek dlan na gobec in pametni Rih je dobro vedel, da se ne sme oglasiti.

Dovolj sem videl in slišal, lahko sem se vrnil k tovarišem. Krenil sem na desno, v Uljarce mi ni bilo treba jezdit, gotovo so bili že mimo.

Njihovo sled sem srečno našel in stopil za njo. Peljala je po divji, kameniti dolini navzgor in v gozd. V mehkem mahju je bila dobro vidna, hitro sem jezdil in kmalu došel tovariših.

Skrbelo jih je že, kje sem zaostal.

"Gospod," je pravil Halef, "pravkar sem mislil predlagati, da počakajmo. Kaj pa si pozabil v Zbigancih?"

Pogledal sem po krojaču. Prav nič ni kazal, da bi bil radoveden, po kaj sem se vrnil. Ničesar ni sumil, se mi je zdelo.

"Ogledal sem si Miridita, Čurakovega brata. Saj veš, da sta oba Miridita."

"Kaj nas briga tisti Miridit!"

"Mnogo nas briga! Mene na primer misli spotoma ustreliti s sesekanim svinčcem, ali pa me bo ubil s čakanom."

"Tako —? Kdo pa ti je pravil?"

"Sam je pravil."

"Tebi —?"

"Svojim prijateljem, našim dobrim znancom, ki so nas zvali v Dere kulibo."

Pripovedoval sem jim, kako sem zalezoval Miridita in prisluškoval pogovoru v goščavi. Zamolčal sem seve, da sem zamašil puško.

Med pripovedovanjem sem bistro opazoval krojača. Njegov pošteni obraz je kazal odkrito čudenje.

"Effendi," je dejal, ko sem končal, "kdo so ti ljudje? Je mogoče, da živijo na svetu taki hudobneži —? In še celo med nami —?"

"Seveda je mogoče! Sam si čul!"

"O Allah —! Niti slutiti nisem takega! Kaj pa ste jim storili?"

"To boš že še zvedel, če b nekaj časa z nami potoval."

"Pa misliš ostati v Skoplju?"

"Ne. Jezdil bom kar dalje, v Tetovo in v Prizren."

"V moj domači kraj? Me pa res zelo veseli!"

Sinoči so mi hlapci pravili, kaj se je zgodilo v tisti koči. Strašno —! Kar žive so vas mislili zakopati —! Allah vam je pomagal, utekli ste smrti! In danes vem že zopet smrti grozi —! Kar strah je človeka —!"

"Če te je strah, pa nas pustil!"

(Dalje prihodnjič.)

To je torej sovjetska Rusija

Ze večkrat smo brali, kako je kdo popisal svoje vtise, ki jih je nanj vzbudilo življenje v sedanji sovjetski Rusiji. Posebno zanimivo in pomembno pa je, kar je napisal v nekem kanadskem listu podpolkovnik Georg Drew, ker je pred svojim popisovanjem, kaj je vse doživel v Rusiji, poudaril, da si je zapisoval za časa svojega bivanja v Sovjetiji samo to, kar je videl na lastne oči. Vse njegovo pisanje je ena sama obtožba kremelske diktature, ki tišči k tlom 160,000,000 Rusov.

Podpolkovnik Drew neprestano podčrtava strašno nasprotje med tem, kako žive na eni strani visoki sovjetski oblastniki in na drugi strani rusko delavsko ljudstvo. Takole piše:

"Kdor je imel več politične sreče, danes stanuje v lepih, razkošno opremljenih hišah, ki so bile zgrajene še za časa carske Rusije. Za navadne delavce pa je tako silno malo prostora, da navadno po štiri do šest oseb stanuje v eni sami mali sobici. Na eni strani vlada strahotno razkošje in blagostanje, na drugi pa nepopisljiva beda in nezadovoljstvo, kakršne ni nikjer več na svetu."

V vsej Moskvi na primer je vsega skupaj le šest prodajalnic, ki so še kolikor toliko primerne opremljene. Trgovci, ki prodajajo življenske potrebščine 'imajo po svojih izlozih precej škatelej in zavrtkov' ki so pa prazni. Tudi nekaj takšnih izlozih, v katerih kažejo 'šunko', 'slanino' in 'klobase,' lahko vidiš. Toda to 'meso je — iz lesa.' Za reklamo je škoda pravih mesnih izdelkov, ko jih je malo. Zdaj je v Moskvi precej manj prodajalnic, kot jih je bilo prej. Cene pa so silno visoke! Tako na primer čevlji, ki jih v Kanadi prodajajo po približno 5 dolarjev, stanejo v Moskvi 600 rubljev, kar je več kot petkrat dražje. Takšna razlika v cenah pa je tudi pri drugih izdelkih.

Vsako jutro sem v moskovskem hotelu, kjer sem stanoval, doživel tole sliko: Prestadani otroci so molili roke kar preko kavarniške ograje in prosili kruha. Če je bil kak kavarniški gost le toliko dobre srca, da je dal komu od teh sirot kosček kruha, so se ti otroci kar strgali zanj kot sestradi volkovi. Gostov niso prej nehal nadlegovati, dokler ni prišel stražnik in jih odgnal. Opazil sem, kako se ljudje postajali na ulicah in se s poželjivimi očmi zagledali v naš zajutrek . . ."

Kakšen obseg je zavzelo v sovjetski Rusiji prisilno delo, dokazuje primer pri graditvi velikega prekopa med Mosko in Volgo. Tu je bilo na prisilnem delu okrog 500,000 delavcev. Kakšno je življenje teh delavcev, navaja Drew za primer tole: "Videl sem nekaj teh obsojencev v njihovem tabo-

rišču, kjer dela še niso bilo čisto končana. Bili so za železno ograjo, visoko 15 čevljev. Na vogalih te železne ograje je straža, ki je bila oborožena tudi s strojnimi. Vse je nudilo silno žalosten vtis. Vsi ti delavci se bodo 'udeležili proslave proletariata,' ko se začne dela pri graditvi novega prekopa med Volgo in Donom."

Življenje ruskega kmeta popisuje podpolkovnik Drew takole:

Strašen je vtis, ki ga zapuščajo te ruske vasi. Nikjer ni dobrih poti. Lesene hišice so pokrite s slamo. Večina kmetov je bosih, njihova obleka pa so tako rekoč same cape. Na obrazih se jim pozna, da so do smrti prestrašeni. To so tako presunljivi prizori, kakršnih nisem še videl. — Bil sem med Eskimi v severnih krajih, videl sem Indijance, ki so daleč proč od civilizacije, pa so vse drugače srečni in zadovoljni, kakor pa kmetje v sovjetski Rusiji.

Pisec je bil silno razočaran, ko je videl, kako načrtan boj proti Cerkvi vodi komunistična stranka. Takole pravi:

"Prvič v zgodovini se je zgodilo v Rusiji, da so začeli organizirano divjati nad ruskim narodom z namenom, da zabrišejo v njem vsako sled moralnosti. Dosti je Rusov, ki so danes stari po 25 let, pa še niso prestopili cerkvenega praga! Ko sem vprašal mladeniče, če je v Rusiji sploh še kaj vere, so mi vsi kar v vrsti in skoraj z nekim ponosom pripovedovali, da nihče od njih še ni bil nikdar v cerkvi ter so se zaničljivo izražali o 'onih starejših ljudeh, ki še verujejo v posmrtno življenje.' Zakonskega življenja nihče več ne spoštuje. Družine propadajo. Res je sicer, da je zdaj za razporeke nekaj več težav, vendar gre tu le za čisto materialne stvari, najmanj pa za moralno stran. Razporeke so se toliko pomnožile, da se oblasti nekega kontrolo. — Sovjetski uradniki v številnih primerih ne morejo ugotoviti, kdo je otrokove oče, kar je posledica tako pogostih ločitev zakona. Zdaj plačajo za prvo razporeko 50 rubljev (okoli 300 din), za drugo ločitev 150 rubljev, in za tretjo po 300 rubljev. Za ločitev je zadosten razlog izjava, da zakonca nočeta več živeti skupaj kot mož in žena."

"Verjamem — pravi Drew — da je glavni vzrok, zakaj je ravno v Moskvi več pijancev kot v kakšnem drugem evropskem mestu, ravno to, ker ljudje nimajo zaščite ali gotovosti. Po ulicah lahko vidiš v Moskvi nešteto pijancev, ki se valjajo po tleh. Precej pogosto lahko opazuješ, kako se dogajajo siloviti pretepi, ki se dostikrat končajo s smrtjo."

Oni pa, ki imajo denarja dovolj, se drže svojega načela: Danes pij, jej in uživaj, karkoli se da, saj tako ne veš, če boš jutri še živ . . ."

—Tržič.— Trupla avstro-ogrskih vojakov, ki so bila pokopana hitro po vojni na obširnem pokopališču pri jezercih, so bila sedaj izkopana in prenesena na posebno pokopališče, ki leži ob cesti Trst—Gorica.

DNEVNE VESTI

Spor med angleškimi ministri radi Nemčije

London, 17. marca. Angleški ministerski predsednik Neville Chamberlain je dobil v zbornici poslancev zaupnico, ker je izjavil, da bo držala Anglija svoje roke proč od Španije. Obenem se naznanja, da pride več članov angleške delavske stranke v njegov kabinet, v katerem je nastal spor. Chamberlain je včeraj izjavil v parlamentu, da bo Anglija najboljšo naredila v prid miru, v prid angleških interesov in v prid svobode, ako pusti španski položaj popolnoma v miru. Za politiko, kot jo vodi sedanji angleški ministerski predsednik Chamberlain, je glasovalo 317 poslancev, dočim jih je nasprotovalo samo 141. Nekako začudeno so vzeli poslanci angleškega parlamenta v naznanje izjavo ministerskega predsednika, ki je dejal, da Anglija prizna Avstrijo kot nemško last, toda Anglija ne bo dovolila, da se Hitler polasti čehoslovaške.

Japanci se vesele radi avstrijske afere

Tokio, 16. marca. Vse japonsko časopisje z veseljem poudarja vest, da je Nemčija priključila Avstrijo k rajhu. Nemčija je s tem postala bolj močna, piše japonsko časopisje in ji bo Rusija morala posvečati več pozornosti, kar bo Rusiji preprečilo, da ne bo toliko nasprotovala japonskim interesom na Dalnjem vzhodu.

V New Yorku so znižali relief za 10 odstotkov

New York, 17. marca. Mestna relifna komisija je bila prisiljena znižati relifno podporo brezposelnim, ker ni denarja na razpolago. Znižanje bo znašalo en milijon dolarjev na mesec ali 12 milijonov na leto.

Dva najdena mrtva na samotni farmi

East Montpelier, Vt., 17. marca. Neki poročen mož in neka poročena ženska sta bila najdena mrtva v hiši neke zapuščene farme v bližini tega mesta. Moški je sedel na stolu, privezan. V glavo je dobil kroglo. Ženska je ležala zleknjena po tleh v kuhinji.

Pobegnil iz blaznice

Včeraj je pobegnil iz zdravne blaznice v Newburgu 26-letni Walter Hill. Skočil je 15 čevljev navzdol v kanal, ki odvaja vodo iz blaznice. Iskali so ga 10 ur, ne da bi ga našli. Najbrž je utonil v vodi.

Trije ruski generali so dospeli na Čehoslovaško

London, 17. marca. Rusija je resno pripravljena priti na pomoč Čehoslovaški v slučaju, da je slednja napadena od Nemčije. Rusija ima pripravljenih 100,000 vojakov, katere lahko s zrakoplovi popelje na Čehoslovaško tekom nekaj ur. Trije višji generali so včeraj dospeli iz Rusije v Prago, kamor je prišlo tudi več francoskih armadnih specialistov.

Prodano gledališče

Znano Doan gledališče na E. 105. cesti in St. Clair Ave. je bilo te dni prodano. Kupila ga je skupina židov. Cena je \$175,000.

MALI OGLASI

BREZ OZIRA

kje stanujete ali delate, vam preskrbi dr. Zupnik vso zobozdravniško postrežbo, s katero boste popolnoma zadovoljni v vseh oziirih. Urad dr. Zupnika je na 6131 St. Clair Ave. vhod iz 62. ceste. (Mar. 16. 18.)

Naprodaj je

na Dvoru v stari domovini lepa domačija. Hiša primerna za trgovino, lepe njive in travniki za košnjo, dva vinograde, pašniki. Vpraša se pri John Legan, 12831 Carrington Ave., West Park. (66)

3-DNEVNA RAZPRODAJA

na KUHINJSKIH PEČEH Do \$60.00 dobite za vašo staro peč na naši razprodaji. Nove peči od \$39.50 naprej.

Norwood Appliance & Furniture Co. Jerry Bohinc in John Susnik, lastnika 6104-6119 St. Clair Ave.

Izvrstne klobase

Zopet imamo v zalogi mnogo klobas, mesene, prav suhe, surove za jesti, 25 komadov za en dolar. Pa tudi bolj sveže lahko dobite, danes prekažene, 30c ft. So lepe rdeče. Imamo tudi riževe in kravne klobase, 6 za 25 centov. Kdor pride v soboto po klobase, dobi vsak en komad zastoj, ker bo moj rojstni dan. Vsi boste dobro postreženi. Klobase pošiljamo tudi po pošti. V kratkem bomo imeli tudi domače šunke. Se vam toplo priporočam.

Mrs. Josephine Russ 951 E. 67th St.

Posebnosti za ta teden

Lepa teletina za filo16c Teletina za pohanje, ft. 24-26c Teletina za golaž, brez

kosti, ft.25c

Teletina za pečenje, ft.27c Suhi želodci, ft.32c

Domače suhe klobase, 3 ft. \$1.00 Lepa mlada praseta, ft.22c

Najboljše jetrne in kravne klobase po 5c komad. Novo domače kislo zelje 8c ft. Lepa zaloga doma soljenega in prekajenega mesa. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

SPECIALS

Friday - Saturday

5lb. Box Chips25c

Guaranteed Eggs, ...19½c

Fresh Roll Butter, .31½c

Rinso, Large Box ...18½c

5lb Bag Cornmeal ...13c

Haddock Fillets, lb. ...10c

Also Hundred of other Money-Saving Specials.

SPECH GROCERY

1100 E. 63rd St.

©©©©©©©©©©©©©©©©

SKUPNI IZLET

DOMOVINO

Ker priredi Slovenska Ženska Zveza v Ameriki svoj izlet v staro domovino prihodnje poletje in sicer na brzoparniku

ILE DE FRANCE

22. junija 1938

smatram za najumestnejše, da se tudi drugi rojaki in rojakinje pridružio članicam te Zveze na njihovem izletu ter skupno potujejo na obisk v svoj rojstni kraj — v lepo Slovenijo, deželo mladostnih spominov, naravnih lepot in zanimivosti.

Vsi rojaki in rojakinje, ki so to poletje namenjeni v stari kraj so vabljani, da se priključijo za skupni izlet na 22. junija na znanem prijateljskem brzoparniku ILE DE FRANCE.

Radi velikega števila potnikov vseh narodnosti v poletni potniški sezoni vas priizdeta rojake še posebej opozarjam, da naj ne odlašajo s priključitvijo in rezerviranjem prostora na parniku.

Za rezerviranje prostora in vsa druga pojasnila se obrnite na

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

(Slovenian National Home Bldg.)

French Line

©©©©©©©©©©©©©©©©

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc. 6016 St. Clair Ave. Telephone: ENdicott 3113

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.

Najboljši premog in drva. Pokličite KENmore 0808 22290 ST. CLAIR AVE.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR

6102 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 1128

SVETE'S FLOWER SHOPPE

MISS FRANCES SVETE, lastnica

6120 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 4814

CVETLICE ZA VSE NAMENE

Točna postrežba — zmerne cene.

TREBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE

name v polni zalogi. Pošiljamo tudi po pošti.

Mandel Drug Co. 15703 Waterloo Rd. Cleveland, O.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978

ODPRTIJA GOSTILNE!

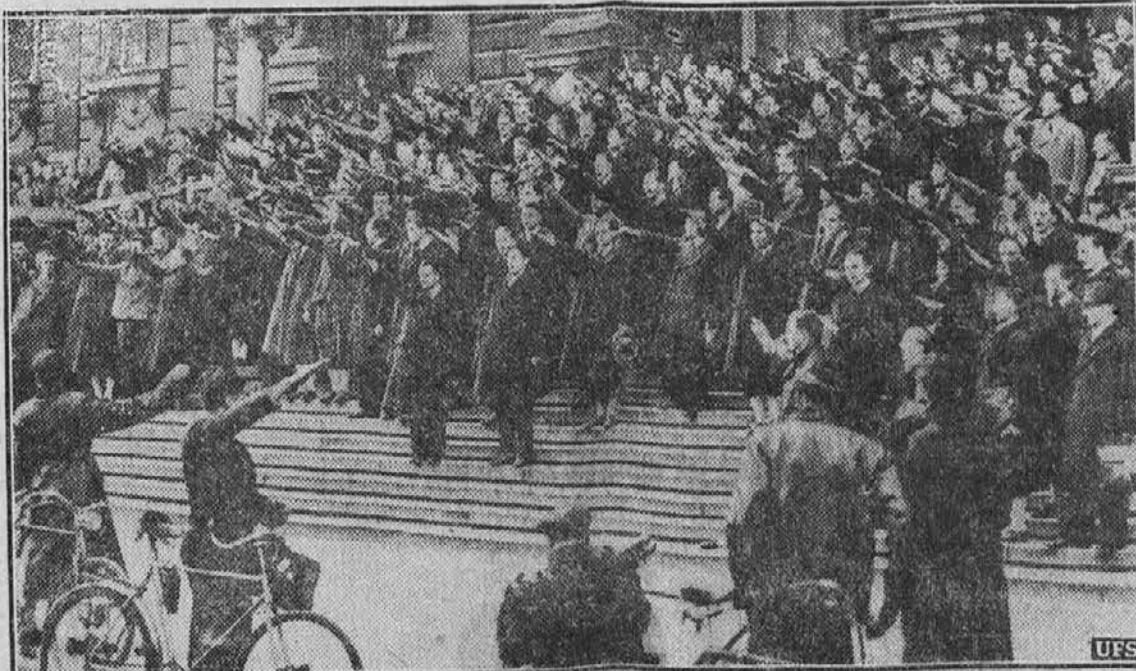
Našim prijateljem in vsem rojakom naznanjavanja, da bo v soboto 19. marca

ODPRTIJA

naših novih gostilniških prostorov. Servirali bomo jako okusna domača jedila, postreženi boste z najboljšo pijačo. Igrala bo Kristof bratje godba.

Vsem se prijazno priporočava,

JOE in CAROLINE SEVER 1161 E. 71st St.

Univerzi dijaki na Dunaju pozdravljajo nemškega diktatorja Hitlerja z nazijskim pozdravom, kot "rešitelja" Avstrije.

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Toda nič se ne bojte, on bo že znal dobiti primeren izgovor za ta svoj vzklik. Naj še omenim, da smo dobili na tleh ves zgruban časopis, v katerem je bil opis umora v La Jonchere. Je to prvič, da je novica v časopisu pomagala aretirati zločinca.

"Da," mrmra sodnik, globoko zamišljen, "vi ste zaslužen mož za nas, Tabaret." In glasneje še pristavi: "Jaz sem popolnoma prepričan, kajti Noel Gerdy je pravkar zapustil moje sobo."

"Torej ste že govorili z Noelom?" vzklikne stari mož.

V tem trenutku je zginil ves ponos z lica Tabareta. Nekako tesno mu je postalo pri srcu, zdela se mu je, da je obraz zavil v tančico, ki je zakrivala njegovo veselje.

"Noel je bil tu?" ponavlja, potem pa boječe pristavi: "Ali on kaj ve?"

"Ničesar," odvrne Daburon. "Ali nisem obljubil popolne tajnosti?"

"Ah, tako, no, dobro!" reče

Pere Tabaret. "Kaj mislite o Noelu?"

"Da ima plemenito srce," pravi sodnik, "močno, obenem pa nežno naravo. Le redko kdaj v življenju sem našel na moža, ki si je pridobil moje simpatije takoj v začetku."

"To sem tudi jaz trdil. Noel naredi enak vtis na vsakega drugega. Ljubim ga, kot bi bil moj lastni otrok. Naj se zgodi kar hoče, on bo moj edini dedič vsega mojega premoženja. Moja oporoka je narejena in v rokah mojega notarja. Zapustil sem nekaj tudi gospej Gerdy, toda to bo sedaj potrebno izbrisati iz oporoke."

"Gospa Gerdy, Tabaret, kmalu ne bo več potrebovala zemeljskega blaga."

"Kaj? Kaj mislite? Ali je grof?"

"Ona umira; težko, da bi preživela današnji dan, kot mi je gospod Noel povedal."

"Ah, sveta nebesa!" vzklikne Tabaret. "Kaj pravite, da umira? Noel bo postal obupan, toda ne! Odkar mu je znano, da ona ni bila njegova mati, mu bo pač vseeno. Umiraj, pravite? Kako sem jo rad imel, predno je prišlo do tega odkritja! Kakšen svet! Zdi se mi, da vsi soudeleženci v tej drami umirajo ob enem in istem času. Čujte, pravkar ko smo odhajali iz grofove palače sem slišal nekega služabnika pripovedovati, da je starega de Commarina zadela kap."

"To bo pač največja smola

za mladega Gerdyja."

"Za Noela?"

"Zanašal sem se na pričevanje de Commarina, da rešimo za Noela to, kar mu po pravici gre. Toda grof mrtev, vдова Lerouge mrtva, gospa Gerdy umirajoča, ali pa blazna, kdo nam bo potem pričal, da so podrobnosti, ki so začrtane v teh pismih, se tudi v resnici se izvršile?"

"Res je," mrmra Tabaret, "res je! Meni to še v glavo ni prišlo. Kakšna nesreča! Prepričan sem, da —"

Tabaret ni končal, kajti vrata v urad sodnika Daburona so se odprla, in pri vratih se prikaže sam grof de Commarin, živ, dostojanstven in brezmadežno oblečen.

Stari gospod zamahne z roko, in oba služabnika, ki sta ga podpirala pri hoji po stopnicah, sta se umaknila.

Enajsto poglavje

Commarin ali prav za prav njegova senca. Glava, katero ji sicer nosil kvišku, se mu je pobesila. Njegovo truplo je bilo nagnjeno, v njegovih očeh ni bilo več nekdanjega ognja. V eni sami noči se je postal star za dvajset let.

Ti nekdanji močni stari možje nas spominjajo na ogromna drevesa, katerih notranji les se je zrušil, in katerih življenje je videti samo še v drevesni skorji. Sodnika Daburona je streslo, ko ga je zagledal. Tabaret se je kar tresel in celo pisar je bil videti ginenj.

"Constant," reče gospod Daburon, "pojdita z gospodom Tabaretom na prefekturo in poizvedite, ako imajo tam kaj novic."

Pisar zapusti sobo in njemu sledi Tabaret, ki je odšel jako nevoljen. Grof njuno navzočnost niti opazil ni, niti se ni zmenil za njun odhod.

Daburon mu ponudi sedež in z žalostnim nasmehom se grof vsede. "Tako slabega se

počutim," reče. "Oprostite mi, ker sem se vsedel."

Oproščenje napram preiskovalnemu sodniku! Kako je civilizacija napredovala, ko se nobiliteta smatra, da je podvržena postavi in se klanja nje odredbam! Svoje dni je navaden plemenitaš grozil celemu parlamentu! Toda danes ves svet spoštuje pravico. Nedolžnemu človeku se ni treba dosti bati, ako pride pred vestnega preiskovalnega sodnika.

"Mogoče vam je preveč slabo, grof," reče sodnik, "da bi mi dali pojasnila, katera želim imeti od vas?"

"Mi je že bolje, hvala," odvrne grof de Commarin. "Odkar je prišel strašni udarec nad mene, sem mislil, da me uniči. Ko sem slišal o zločinu, katerega je obdolžen moj sin, ko sem slišal, da so ga zaprli, sem bil ves iz sebe. Mislim, da sem močan, toda že vidim, da sem star, slaboten siromak. Moji služabniki so mislili, da sem mrtev. Ah, samo da bi bil! Sila mojega notranjega ustroja me je rešila, kot se je izjavil moj osebni zdravnik. Vem, da mi je sam Bog dovolil še živeti, da popijem zadnjo kapljico grenke sramote, ki je prišla nad mojo glavo."

Grof umolkne za trenutek, kajti iz ust se mu je vili kri. Preiskovalni sodnik obsedi pri svoji mizi. Niti premakniti se ne more. Ko je par minut počival, je bilo grofu očitno bolje, kajti nadaljeval je s pripovedjo: "Jaz nesrečnik! Ali nisem kaj takega pričakoval? Vsaka stvar pride na dan prej ali slej. Kaznovan sem radi mojega velikega greha — ošabnosti. Mislim, da mene strela ne more nikdar zadeti, nazadnje sem pa jaz pokazal pot strela, da je planila v našo hišo. Albert in morilec! Vi-kom de Commarin pred preiskovalnim sodnikom! Oh, gos-

pod, kaznujte me, kajti jaz sam sem pred mnogimi leti ustvaril podlago za ta zločin. Rodbina, ki je živila častno življenje tekom petnajstih stoletij, bo radi mene sedaj končala s sramoto!"

Sodniku Daburonu je bilo nerazumljivo obnašanje grofa. Misli je, da bo dobil v njem ponosnega, ošabnega plemenitaša, katerega ne bo mogoče ugnati. Sodnik je sklenil ugnati njegovo ošabnost.

Toda ko vidi, da se je znašel v njegovi navzočnosti tako skesan grešnik, se je njegova nevolja umaknila pomilovanju. Premišljeval je, kako bi mogel vsaj deloma utolažiti njegovo gorje.

"Gospod sodnik," nadaljuje grof, "pišite, zapišite vse, kar bom govoril. Napram meni ni treba več kazati nobenega usmiljenja in mehkobe. Česa naj se sedaj bojim? Ali nisem osramočen pred vso javnostjo? Ali nisem jaz, grof de Commarin, bil prisiljen stopiti pred preiskovalnega sodnika, ki bo vsemu svetu oznanil sramoto naše hiše? Pišite, gospod, kajti moja želja je, da zve ves svet, da sem edini krivec. Obenem pa naj svet tudi zve, da je bila kazen strašna, in da ni potrebna nova nadaljna obravnava."

Grof prekine govor, da zopet zbere svoje misli in si pokliče v spomin gotove dogodke. In z bolj močnim glasom nadaljuje:

"Ko sem bil Albertove starosti, gospod, so me moji starši prisilili v zakon, dasi sem jaz silovito protestiral. In dasi je bila vsiljena nevesta plemenita in čista kot angelj, pa sem jo jaz naredil najbolj nesrečno žensko na svetu. Nikakor je nisem mogel ljubiti. Toda ves strasten sem bil za neko drugo dekle, ki se je zupala meni, in katero sem ljubil že več let. Bila je bogata

v lepoti, čistosti in v duši. Nje-no ime je bila Valerija. Moje srce je sedaj mrtvo in mrzlo, gospod, toda — oh! kadarkoli izgovorim to ime, me zopet pokliče k življenju. Kljub temu, da sem bil poročen, se nikakor nisem mogel ločiti od nje, kajti ideja ločitve ji je bila zoprna. Ona me je tedaj v resnici ljubila. Najino razmerje se je nadaljevalo.

"Moja žena in moja ljubica sta postali materi skoro ob istem času. To naključje me je privedlo k ideji, da žrtvujem zakonskega sina za njegovega manj srečnega brata. Tozadevno sem obvestil Valerijo. Toda v moje največje začudenje je ona z grozo odklonila to ponudbo. V njej se je že pojavil materinski čut; nikakor se ni dala ločiti od svojega otroka. Ohranil sem pisma, kot v spomin moje neumnosti, pisma, ki sem jih

tedaj njej pisal. Sinoči sem jih ponovno prebral. Ah! Kako sem mogel zavreči njene argumente in njene prošnje! Najbrž sem moral biti blazen. Njo je tedaj težil isti kamen, ki teži danes mene. Prišel sem v Pariz. Nad njo sem imel popolno kontrolo. Zagrozil sem ji, da jo zapustim in je nikdar več ne pogledam. Ona se je podala. Moj osebni sluga in Claudine Lerouge sta dobila nalogo, da povzročita izmenjavo otrok. Torej je sin moje priljeznice oni, ki danes nosi naslov vikomta de Commarin, in ki je bil pred eno uro aretiran v moji hiši."

Daburon nikdar ni pričakoval, da bo dobil tako čisto izjavo in tako točno. Bil je vesel radi mladega odvetnika, ki si je pri njem znal pridobiti toliko simpatij.

(Dalje prihodnjič.)

POZOR!

URADNA PISARNA ZA AVTOMOBILSKE LICENCE

870 E. 152d St.

en blok severno od 5 Points

Roy Turner's Motor Sales

Hitra in točna postrežba

Telefon: GLEnvile 7933

ANNE DORRINGTON, Deputy Registrar

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

The Cleveland Trust Company

Največja ohajska komercialna banka in trust kompanija
53 bančnih uradov ... preko 600,000 vložnih depozitov

SKRAJŠANO POROČILO STANJA 7. MARCA 1938

PREMOŽENJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 103,971,904.19
United States vladne obligacije, direktno in polno garantirane	101,793,648.56
Državni, mestni in drugi bondi ter investicije, vključno delnice v Federal Reserve banki, manj rezerve	13,697,000.66
Posojila, diskonti in predujmi, manj rezerve	133,624,447.13
Bančna posojila	5,890,597.65
Druga zemljišča, manj rezerve	11,101,280.56
Obresti in zaslugek ter drugi viri	3,392,060.17
Obveznosti odjemalcev na akceptacijah in kreditnih pismih, izvršenih po tej banki	2,242,917.76
Skupaj	\$ 375,713,856.68

OBVEZNOSTI

Glavnične note	\$ 14,137,500.00
(Podvržene depozitom in drugim obveznostim)	
Glavnica	13,800,000.00
Preostanek in nerazd. dobiček	4,276,872.88
	\$ 32,214,372.88
Rezervirano za davke, obresti itd.	2,019,979.04

VLOGE

Na zahtevo	147,770,558.62
Na čas	173,217,596.64
Estates Trust Department (Preferred)	11,407,121.90
Corporate Trust Department (Preferred)	4,461,979.08
	\$ 336,857,256.24

Druge obveznosti	2,379,330.76
Akceptacije in kreditna pisma, izvršena za odjemalce	2,242,917.76
Skupaj	\$ 375,713,856.68

ČLANI
FEDERAL
RESERVE
SYSTEM

ČLANI
CLEVELAND
CLEARING
HOUSE
ASSOCIATION

Člani Federal Deposit Insurance Corporation

Telefon v vaši hiši
PRINESE RADOST IN DOBIČEK

Telefon v vaši hiši in vaše ime v telefonski knjigi

prinese povabila, vzpodbuja prijateljstvo in pomaga

pomožiti stike s prijatelji in trgovskimi tovariši. V

Clevelandu imate lahko telefon za tako malo kot

\$2.50 na mesec, samo 8 1/3 centa na dan. Če stane

tako malo, zakaj bi enega ne imeli.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

1883

1938

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je umrla in za vedno zaprla svoje trudne oči naša nad vse ljubljena mati

Mary Klemenčič

Blagopokojna je bila rojena 15. januarja 1883 v vasi Tomačevo, fara sv. Peter v Ljubljani, odkoder je prišla v Ameriko 1. 1906. Umrla je Boga udana in večkrat sprevidena s sv. zakramenti v Charity bolnici dne 29. januarja, ob 4:05 zjutraj. Bila je pokopana iz hiše žalosti, v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. po opravljenih cerkvenih obredih in maši zadušnici na Calvary pokopališče dne 2. februarja ob devetih dop.

Pokojna je bila članica društva sv. Ane št. 4 SDZ in po-družnice št. 41 SZZ ter Oltarnega društva cerkve Marije Vnebovzete. Blagopokojna zapuščala moža Joe, 4 sinove: Joseph, Felix, Frank in Raymond ter hčerko Mary Ann, brata August Japelj, doma pa sestro Ano, omoženo Sever in več sorodnikov.

V dolžnost si štejemo zahvaliti se vsem, ki so s tako lepim cvetjem in venci obložili njeno krsto v zadnji pozdrav v večnost. Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi tisti, ki so v obilnem številu darovali za sv. maše, katere se bodo brale za pokoj njene duše. Brale se bodo tukaj v raznih cerkvah in v stari domovini v Ljubljani v cerkvi sv. Petra in Srca Jezusovega.

Našo zahvalo naj sprejmejo vsi, kateri so dali svoje avtomobile brezplačno za prevoz pogrebcev v cerkev in na pokopališče. Tudi badi izrečena srčna hvala vsem, kateri so jo prišli kropiti in moliti za pokoj njene duše in kateri so se udeležili pogreba ter jo spremili na pokopališče.

Zahvalimo se tudi pogrebniemu zavodu A. Grdina in Sinovi za lepo poslugi in vzorno vodstvo pogreba. Srčno se tudi zahvalimo msgr. Vitusu Hribarju za spremstvo iz hiše v cerkev in potem po opravljenih cerkvenih obredih in sv. maši zadušnici na Calvary pokopališče ter lep ganljiv govor v cerkvi.

Naša najlepša zahvala bodi izrečena č. Fatru Vital Vodniku, ki so prihiteli iz Chicaga, Ill. na pogreb naše ljube matere in ki so prišli na predvečer pogreba molit ob njeni krsti in ki so ravno tisti čas brali sv. mašo kakor monsignor ter za tako lep in tolažilen govor ob krsti pokojne, jo spremili na Calvary pokopališče na njeni zadnji poti v večnost.

Položili smo njeno truplo zemlji v naročje, kjer bo čakalo vstajenje od mrtvih. Ti pa, draga mati, počivaj v miru božjem in lahka Ti bodi ameriška gruda. Mi pa Te bomo imeli vedno v spominu in molitvi. Saj sv. križ nam govori, da vidimo se spet nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

JOE, soprog;

JOSEPH, FELIX, FRANK in RAYMOND, sinovi;

MARY ANN, hčerka.

Cleveland, Ohio, 18. marca 1938.